

Oaktsam 3.0

Roller:

Anton 20, 30 årsaldern

Stina 20, 30 årsaldern

[Anton ligger i ett vardagsrum utan byxor och sovandes på soffan. Stina kommer in på scen, går runt lite utan att säga något, plockar upp lite kläder, ställer i ordning några saker och går sen ut. Antons mobil ringer, Anton vaknar och svarar.]

ANTON: Hej... Jo, jag känner mig fan död... jag vet inte... jag är i någons lägenhet... Jag känner inte igen mig... jag vetefan... det är lite lägenheter, någon lekpark... jag vet inte... Asså jag kommer fan inte ihåg någonting från igår... Klart som fan att jag blev upprörd av att få veta det ... Det spelar visst roll, dom hade ju knullat ett halvår innan det tog slut ... Nä, jag ser ingen annan... Skratta inte det är fan lite läskigt... okej [Anton börjar fingra lite med mobilen] eeh, Bagarmossen... Såg du inte vem jag var med?... Ja, det var ju fan du sa att jag behövde på vidare ... Jag vet inte jag minns inte ens hur jag kom hit ... Allt handlar inte om att ligga, jag vill faktiskt veta vem det är jag kommit hem till ... Aa, jag kommer nog hem på något sätt... aja, men ring mig igen om typ en halvtimme timme... hej då.

[Anton börjar gå runt lite i rummet och titta på möbleringen. Stina kommer in när Anton står med ryggen vänd.]

STINA: Är du vaken nu?

ANTON: Du skrämde mig.

STINA: Kan du ta dig hem själv nu?

ANTON:Förlåt, vad heter du?

STINA: Stina.

ANTON: Hej Stina, Jag heter Anton.

STINA: Jag vet.

ANTON: Okej, ehm, jag måste erkänna en sak, jag minns verkligen ingenting från igår. Jag minns inte ens hur jag kom hit.

STINA: Vi åkte tunnelbana.

ANTON: Var träffades vi?

STINA: På en fest.

ANTON: Ja, hemma hos Mia och Filip, vem kände du där?

STINA: Jag känner Mias vän Klara.

ANTON: Jag känner Filip

STINA: Du sa det igår.

ANTON: Okej, men vart är vi nu? Asså...

STINA: Är du redo att gå snart eller?

ANTON: Asså, hooka vi typ upp igår eller?

STINA: Vet du hur du kan ta dig hem?

ANTON: Förlåt, jag måste verkligen gå på toa.

STINA: Den är där.

[Anton går dit Stina pekar. Sina sätter sig på soffan. Stina tar upp mobilen och skriver något. Anton kommer in igen på scen från toaletten]

ANTON: Eh.. Stina, kan du berätta vad som...?

STINA: Ska du åka hem nu?

ANTON: Förlåt, jag känner mig lite vilsen.

STINA: Du är i Bagarmossen.

ANTON: Jo, jag mena mer att jag känner mig typ yr.

STINA: Det förstår jag.

ANTON: Kan jag bara få ta en stund innan jag går. Jag måste...

STINA: Vad vill du ha? typ frukost och värktablett?

ANTON: Det vore grymt.

STINA: Vad äter du till frukost?

ANTON: Vad finns?

STINA: Mussli och fil.

ANTON: Det blir kanon.

[Stina går ut och hämtar frukost medans Anton ser sig om i lägenheten. Stina kommer in med en tallrik fil och sked.]

ANTON: Tack!

[Anton börjar äta.]

ANTON: Ska inte du äta?

STINA: Jag har redan ätit.

ANTON: Okej... du, tack så jättemycket för det här. Det här måste kännas lika skumt för dig som det gör för mig. Jag minns fan ingenting från igår och jag känner verkligen att jag inkräktar här. Tack för att du bjuder på frukost och så.

STINA: Varsågod.

ANTON: Kan du berätta mer om vad vi gjorde igår?

[Stina tittar bort.]

ANTON: Kan du berätta lite om dig själv? Vad gör du om dagarna?

STINA: Jag pluggar till att bli svensklärare.

ANTON: Oj, kul! Vilka åldrar?

STINA: Högstadiet.

ANTON: Kul, själv pluggar jag sista året på KTH. Men lärare i svenska, wow! Du måste vara duktig på att skriva då, skriver du egna texter och så? Jag tänker att alla svensklärare gör det.

STINA: Ibland

ANTON: Vad skriver du om?

STINA: Jag skriver noveller.

ANTON: Kul, vad handlar de om?

STINA: Relationer.

ANTON: Klassiskt tema! Kan du ge mig plotten för någon av dem? Har du någon "elevator pitch" du kan ge mig?

STINA: Nej.

ANTON: Snälla, jag vill verkligen veta.

STINA: Jag har inte visat vad jag skrivit för någon.

ANTON: Men jag är intresserad. Jag tycker att det är jättekul att höra nya kreativa berättelser av "up and coming" författare och du verkar som en person som skulle kunna skriva något riktigt bra... Snälla, fördriva tiden medan jag äter upp.

STINA: Den senaste novellen jag skrev handlar om en kvinna som är på väg till sitt bröllop. Hon ska gifta sig med någon som hon har blivit ihopparad med av sina föräldrar. På väg till bröllopet fastnar hon i en hiss med en servitör. De börjar prata och faller för varandra.

ANTON: Gör de något? Typ hånglar? Asså, blir det typ hett?

STINA: Ja.

ANTON: Ligger dom i hissen?

STINA: Ja

ANTON: Oj, vilken grej. Asså, jag fattar att om hon inte gillar honom som hon ska gifta sig med att hon börjar snegla på andra snubbar. Men att bara ligga sådär med någon främling i en hiss. Vem tog initiativet? Ville båda bara pippa i en hiss bara sådär?

STINA: Ja, båda ville.

ANTON: Visste servitören att hon skulle gifta sig.

STINA: Nej.

ANTON: Hon borde ha sagt det till honom, det är fan inte schysst att vara otrogen. Den som är otrogen men har rätt att få veta. Man vill ju inte vara den som förstör ett förhållande genom att vara den som man är otrogen mot.

STINA: Hon är kanske inte perfekt, fiktiva personer kan göra fel likväl som vanliga människor.

ANTON: Sant. Jag blir faN taggad på att läsa berättelsen. Det känns som att det finns många möjligheter att utforska teman som otrohet, kärlek, lust och sex där. Du måste skicka den till mig.

STINA: Nej.

ANTON: Jo, jag skulle tycka det var skitkul att läsa. Hur kom du på berättelsen?

STINA: Jag använde min fantasi.

ANTON: Jag diggar din fantasi, tog du inspiration från något i ditt egna liv också eller?

STINA: Det gör alla.

ANTON: Har du varit med om något liknande?

STINA: Nej. men jag hamnar alltid i jobbiga situationer när det kommer till det där.

ANTON: Jag vet vad du menar. Jag har varit helt förstörd de senaste två månaderna efter uppbrottet med mitt ex. Hon lämnade mig för en annan. Och igår fick jag reda på att de hade legat bakom min rygg långt innan hon gjorde slut med mig. Det var nog därför jag drack så jävla mycket igår.

STINA: Okej.

ANTON: Jag vet inte om vi hade funkat ihop ändå. Men det suger när hon hittat en ny och att jag fortfarande är ensam. Fast å andra sidan så kanske det är bättre att hon överger mig för någon annan än att hon överger mig för att jag är sämst. Förlåt, jag ska verkligen inte störa dig med min skit.

STINA: Har du ätit upp snart?

ANTON: Jag har verkligen ingen aning om hur vi hamnade här. Vet du hur vi hamnade här?

STINA: När du ätit upp så kan jag visa dig vart Tunnelbana ligger.

ANTON: Okej, men gjorde vi någonting igår eller?

STINA: Du bodde i Sundbyberg va? Då är det bara för dig att ta gröna linjen till T-centralen och sen byta till blå.

ANTON: Jag vet hur jag tar mig hem. Jag vill veta hur jag kom hit.

STINA: Har du ätit upp snart?

ANTON: Snart. Tack igen för att du varit så jävla snäll mot mig. Det hade inte varit så kul för mig att bara bli utslängd på gatan. Och med tanke på att jag tappat minnet så gissar jag att du var tvungen att hantera mig i går. Jag ber om ursäkt om det var så. Vill du snälla berätta vad jag gjorde igår?

[Stina vänder sig bort och går iväg några steg.]

STINA: Har du ätit upp än? Är du redo att gå hem?

ANTON: Jag har några tuggor kvar. Du kan väl berätta vilket hemskt brott jag begick igår medan jag äter?

STINA: Varför tror du att du har begått ett brott?

ANTON: Du verkar helt vettskrämd av mig. Någonting måste jag ha gjort fel.

STINA: Kan du bara gå?

ANTON: Jag vill veta vad jag har gjort. Vad är det som gör att du har så bråttom att få ut mig ur din lägenhet?

STINA: Snälla, gå bara.

ANTON: Okej, jag ska. Tack för frukosten.

[Anton reser sig upp, och känner på sina fickor.]

ANTON: Fuck!

STINA: Vad?

ANTON: Vafan är min plånbok?

STINA: Har du inte plånbok och mobil på samma ställe?

ANTON: Nej och jag måste ha den om jag ska kunna ta mig hem. Jag har bankkort, busskort, körkort, allt viktigt där.

[Stina börjar leta runt bland kuddar och i rummet]

ANTON: Vet du vart jag kan ha lagt min plånbok? Vad gjorde vi här igår?

[Stina letar vidare utan att säga något.]

ANTON: Var tror du att jag kan ha lagt den?

STINA: Vi var i sovrummet, sen gick du ut och la dig här på soffan.

ANTON: Vad gjorde vi i sovrummet?

[Stina letar vidare tyst.]

ANTON: Varför sov jag inte i sovrummet med dig?... Asså, gjorde jag något dumt? Eller var det mer något som jag gjorde fel?

[Stina svarar inte.]

ANTON: Snälla varför kan du inte bara berätta vad fan som hände? Du betar dig som att jag typ våldtagit dig.

[Stina tittar på Anton en stund och vänder sedan bort blicken.]

ANTON: Va? Vad menar du? Har jag? Du måste berätta.

STINA: Kan du bara lämna?

ANTON: Nej, jag måste få veta mer, vad hände?

[Stina plockar upp Antons Plånbok]

STINA: Här är din plånbok. Kan du gå nu?

ANTON: Jag måste få veta. Jag kan inte gå härifrån och tänka att jag är en våldtäktsman.

STINA: Jag har inte sagt att du är en våldtäktsman.

ANTON: Men vi hade sex... och du ville inte det?

[Stina står stilla och tyst]

ANTON: Fan, asså... Förlåt... Jag kan inte förstå att jag skulle ha... Det är ju faktiskt som att jag skulle ha... våldtagit dig. Du måste fan berätta mer. Asså, vad exakt gjorde jag? Snälla du måste verkligen berätta allt.

STINA: Vill du ha kaffe?

ANTON: Ja

[Stina går och hämtar kaffe, Anton sjunker ihop i soffan. Stina kommer tillbaka med två koppar.]

STINA: Vad kommer du ihåg från igår?

ANTON: Jag kommer ihåg att jag, Micke, Jakob och Rasmus kom till festen runt 11. Vi hade innan varit hos Micke och förat sen typ sju. Jag var rejält packad redan när jag kom dit. Efter att jag hälsat på Filip och han bjudit på en välkomstshot så börjar allt bli suddigt.

STINA: Vi träffades på festen när vi spelade Mario Kart mot varandra.

ANTON: Juste, jag har ett svagt minne av att jag spelade det.

STINA: Vi började att prata med varandra om vilken film eller serie som hade det bästa TV-spelet. Du var charmig trots att det märktes att du var berusad. Du var tydligt intresserad av mig. När jag skulle gå sen så erbjöd du dig att följa mig till tunnelbanan. På väg till tunnelbanan så började du klaga över hur långt du hade hem. Jag säger att du kan komma och sova hos mig. Jag tyckte synd om dig och jag ville vara snäll. Jag var inte heller säker på att du skulle klara dig att ta dig hem själv i det stadiet du var i.

ANTON: Jo, jag har en bild av att jag, eller vi antar jag, stod och hångla på en perrong. Vad hände sen, vad gjorde vi när vi kom hit?

STINA: Så fort vi kommer in genom dörren så börjar du kyssa och smeka mig. Jag försöker kommunicera till dig att jag nog inte vill och att det är en dålig ide. Men du verkar inte uppfatta någonting av vad jag säger. Du tar bara för givet att vi ska ligga. Du fortsätter att kyssa och smeka mig, du säger bara hur fin du tycker att jag är och att vi skulle få så fina barn ihop. Du är som en ångvält och kör över alla mina invändningar. Jag gör inte mycket motstånd fysiskt men jag försöker verkligen invända, men du lyssnar inte. Till slut är vi i min säng och du har klätt av mig alla mina kläder. Vi har sex. När du är klar så puttar jag av dig sängen och du måste väl ha gått och lagt sig på soffan. Jag hade hoppats att det bara var en mardröm. Men du är fortfarande här.

ANTON: Fan. Förlåt. Vet du om jag hade kondom?

STINA: Jag tror inte det.

ANTON: Fan.

STINA: Nu vet du vad som hände, kan du lämna?

ANTON: Du måste förstå att jag aldrig velat göra någonting för att skada någon kvinna någonsin. Finns det någonting jag kan göra för dig? Kan jag göra det bättre på något sätt?

STINA: Du kan gå.

ANTON: Okej. Jag är jätteledsen men jag måste gå på toa igen innan jag går.

STINA: Gör de.

[Stina tittar så att Anton försvunnit och tar sen upp mobilen och ringer ett samtal.]

STINA: Hej... Ja, han är fortfarande här... Han är på toan... han sa att han skulle gå... han minns ingenting... ja, jag berättar precis vad som hände... Jag vet inte, han var chockad... jo, men jag har själv lite dålig bild av vad som hänt... det är sant... nä, jag tror att jag kan klara mig själv... aa, kanske... men jag varför ska jag berätta det för honom... Jo, men det har han ingenting med att göra... ring mig snart igen... hej då.

[Anton kommer tillbaka från toan. Han stannar plötsligt och plockar upp en kondom från golvet.]

ANTON: Jag antar att jag använde en i alla fall.

STINA: Verkar så.

[Anton går några steg mot utgången och stannar innan han går ut]

ANTON: Hur fick jag på mig en kondom när jag var så full? Jag brukar ha problem med att få på mig kondomen när jag är nykter.

STINA: Jag vet inte.

ANTON: Jag måste säkert ha famlat ett tag innan jag fick på mig den, eller hjälpte du mig?

STINA: Jag minns inte.

ANTON: Okej, jag försöker bara förstå hur... hur det inte hade blivit ett läge för dig att stoppa mig från att ligga när jag famlade med kondomen.

STINA: Jag minns inte ens att du hade en kondom, jag var också full. Med tanke på vad du gjorde så känns kondomen som en liten detalj i sammanhanget.

ANTON: Det här kan vara det värsta jag har gjort någonsin. Jag måste få veta sanningen.

STINA: Tror du att jag ljuger?

ANTON: Jag vill bara veta vad som hände. Om man blir anklagad för att vara en våldtäktsman så...

STINA: Jag har aldrig sagt att du var en våldtäktsman.

ANTON: Du sa att jag tvingade mig på dig utan lov.

STINA: Du gjorde det! Du tvingade dig på mig och fortsatte trots att jag försökte säga ifrån. Du bara körde över mig och alla mina invändningar. Även om jag inte kallar dig för våldtäktsman så måste du förstå att det var du som gjorde fel. Jag gjorde inte fel, du gjorde fel!

ANTON: Jag försöker bara förstå vad som faktiskt hände. Sa du rakt ut att du inte ville ligga?

STINA: Jag kommer inte ihåg exakt vilka ord jag använde, jag vet att jag försökte säga att det var en dålig idé. Jag sa definitivt inte att jag ville ha sex med dig.

ANTON: Jag har aldrig ens blivit anklagad för att ha tafsat på någon. Jag kan inte se att jag skulle ha...

STINA: Men du betedde dig som en målsökande missil som endast hade ett mål. Eftersom att du var orimligt full så då var det omöjligt att nå dig.

ANTON: Ja, jag kommer uppenbarligen inte ihåg någonting från igår så självklart var jag full. Det är för att jag måste få veta alla detaljer, du måste vara 100% ärlig med mig om vad som har hänt.

STINA: Du tror verkligen inte på mig?

ANTON: Jag vill bara veta vad som hände. Just nu kan jag inte säkert veta vilket fel jag gjorde.

STINA: Du hade sex med mig utan mitt godkännande.

ANTON: Jag har förstått att du ser det så.

STINA: Det var så.

ANTON: Kommer du att göra en polisanmälan?

STINA: Nej, jag tror inte det.

ANTON: Du borde kanske göra det. Eller? Om jag nu har tvingat mig på dig så är det väl inte mer än rätt att jag ska straffas för det?

STINA: Varför ifrågasätter du allt jag säger.

ANTON: Det är inte att jag misstror dig. Men jag vill skapa min egen uppfattning av vad som hände. Det är som att du anklagar mig för någonting som jag har gjort medan jag sov. Jag vill ta ansvar för vad jag har gjort men jag har svårt att göra det när jag inte vet exakt vad du har gjort.

STINA: Om du inte hade druckit dig själv så kopiöst full hade du inte behövt fråga mig om vad som hänt.

ANTON: Hur ska jag ändra på vad som har hänt?

STINA: Det kan du inte.

ANTON: Jag vill göra allting bra igen.

STINA: Märker du inte att jag försöker få ut dig härifrån.

ANTON: Jo, men jag vill inte gå förrän jag vet att du mår bra.

STINA: Du kan inte ändra på vad du har gjort.

ANTON: Men jag vill försöka göra det bättre.

STINA: Jag är rädd för dig!

ANTON: Jag vill bara hjälpa. Hur ska jag göra för att visa att du inte behöver vara rädd för mig?

[Stina sitter tyst]

ANTON: Du är rädd för mitt fulla jag. Jag är inte full nu.

[Sina sitter tyst]

ANTON: Jag vill visa att jag är en annan person nu. Du behöver inte vara rädd för mig. Hur ska jag visa för dig att...

STINA: Sluta drick. Om problemet är ditt fulla jag så kan du ju enkelt undvika att bli full.

ANTON: Jag kanske borde göra det.

STINA: Varför kanske?

ANTON: Okej, jag ska försöka.

STINA: "Försöka"

ANTON: Jag vet inte hur lätt det kommer att vara att bara sluta direkt sådär.

STINA: Köp inte alkohol, hur svårt kan det vara?

ANTON: Vadå kommer du sluta dricka eller?

STINA: Varför skulle jag göra det? Jag har inget problem med att vara full.

ANTON: Det var du som bjöd hem mig hit.

STINA: Och?

ANTON: Du har också en del i vad som hände.

STINA: Vad menar du med det?!

ANTON: Hade du bjudit hem mig? Hade vi verkligen haft sex om du inte varit full?

STINA: Försöker du verkligen skylla på mig när du betar dig som en våldtäktsman?

ANTON: Så nu är jag en våldtäktsman?

STINA: Det var du som sa att du var det.

ANTON: Jag vet inte ens om jag tror på din historia. Det är inte så att du var med på vad vi gjorde igår och när du vaknade idag så ångrar du dig och då blir plötsligt allt sex våldtäkt?

STINA: Jag tycker verkligen om sex, jag vill bara inte ha det med dig.

ANTON: Varför inte? Du måste också ta ditt ansvar i det här. Vem bjuder hem en full kille som man hånglar med på vägen hem utan att vilja ligga? Vafan ska jag tro om det? Varför ska jag tro på att ett enda ord du säger är sant?

[Stina bryter ihop.]

ANTON: Förlåt.

[Anton går fram och klappar Stina på ryggen. Stina rycker till.]

ANTON: Jag ska fan bli nykterist. Jag ska inte hamna här igen. Jag ska aldrig igen bli så full att jag inte kommer ihåg vad jag har gjort.

STINA: Det är du som måste ta ansvaret att inte bli så full.

ANTON: Jag vet.

STINA: Ansvaret ligger helt och hållet på dig.

ANTON: Jag vet. Men vi hånglade innan vi kom hit, jag minns det. Det var väl frivilligt från din sida?

[Stina sitter tyst.]

ANTON: Och sen bjöd du hem mig frivilligt?

[Stina sitter tyst.]

ANTON: Jag förstår att du har all rätt i världen att ångra dig när du vill men, hade du, tänkte du att du ville ligga med mig när du bjöd hem mig?

[Stina sitter tyst.]

ANTON: Tyckte du om mig?

[Stina sitter tyst.]

ANTON: Du måste ha tyckt lite om mig om du ville hångla med mig.

[Stina sitter tyst.]

ANTON: Om du tyckte om mig, varför ville du inte ligga med mig?

[Stina sitter tyst.]

ANTON: Du tyckte om mig och du tycker om sex, jag förstår inte varför du inte varför du inte skulle vilja ligga med mig?

[STINA sitter tyst]

ANTON: Tycker du att jag är ful eller något? Du kanske inte gillar killar?

[Sina sitter tyst.]

Anton: Är du lesbisk?

STINA: Är det din slutsats? Du tror på riktigt att anledningen till att jag inte vill ligga med dig är att jag är lesbisk? Varför skulle jag då ha hånglat med dig? Jag kan upplysa dig om att jag älskar att ha sex med män. Jag tycker att sex är livets största njutning. Den njutningen har du förstört för mig nu. Du har gjort så att jag kommer att tänka på hur du tvingade dig in i mig mot min vilja varje gång jag har sex. Tack så mycket för det.

ANTON: Förlåt. Jag kan inte försvara det jag har gjort. Jag måste ha tagit det för givet att vi skulle ligga. Jag har nog alltid legat med en tjej som jag blivit hembjuden till efter att vi har hånglat. Och om jag var så påverkad så kanske kunde jag nog inte uppfatta att du försökte stoppa mig.

STINA: Det är ingen bra ursäkt.

ANTON: Det finns ingen bra ursäkt för vad jag har gjort.

[Längre tystnad]

STINA: Har du sett serien "You"?

ANTON: Nej

STINA: Serien handlar om en stalker som förföljer en kvinna han träffat bara en gång. Man får följa allt som händer ur hans perspektiv. Vad han tänker och hur han rättfärdigar vad han har gjort. För att serien berättas ur hans perspektiv så börjar man heja på honom trots att han utför objektiva onda handlingar som att mörda den förföljda tjejens pojkvän så att han kan bli ihop med henne istället. Även om det inte rättfärdigar någonting så förstår man varför han gör som han gör.

ANTON: Okej.

STINA: Jag försöker att följa detta ur ditt perspektiv för att se om jag kan förstå dig bättre.

ANTON: Och?

STINA: Det är svårt att se dina bra sidor när bilden av dig över mig med känslan av panik är permanent tatuerad på min näthinna.

ANTON: Har du sett "hundtricket"?

STINA: Nej.

ANTON: Det handlar om en kille som blir kär i en tjej. Det blir en intensiv romans för båda två. Men så kommer det fram att hon egentligen har kille och att enda anledningen till att de börjat

dejta var att hon hade slagit vad, med hans bästa kompis, om att hon kan få honom att bli kär i henne. Även fast de är förälskade i varandra på riktigt så tar det slut när sanningen kommer fram.

STINA: Varför heter filmen hundtricket?

ANTON: Han använder en hund som han lånat för att locka till sig tjejer.

STINA: Var det inte hon som ragga upp honom?

ANTON: Hans bästa kompis konstruerar en situation där de kan mötas som liknar hur karaktärer i en romantisk komedi träffas.

STINA: Varför de?

ANTON: Han är besatt av romantiska komedier.

STINA: Okej, hur är det relevant för oss?

ANTON: Vissa sanningar är svåra att acceptera, de går inte att förlåta, vad man än gör.

STINA: Slutar filmen lyckligt.

ANTON: Ja, han stoppar henne på en flygplats.

STINA: Då går det ju att förlåta.

ANTON: Men film är film, det är något annat i verkligheten.

STINA: I filmvärlden så är det mycket lättare att lösa problem.

ANTON: Jag önskar att verkligheten liknade filmvärlden mer.

STINA: Jag också. Jag använder ofta skrivandet för att bearbeta saker som är jobbiga i som hänt i mitt liv.

ANTON: Skriver du typ dagbok?

STINA: Ja, jag brukar skriva om mitt liv som om det var en fiktiv berättelse. Det är ett bra sätt att få perspektiv på vad som hänt.

ANTON: Vilken genre är din dagbok skriven i?

STINA: Lite allt möjligt, oftast komedi eller drama. Men det kan bli andra saker ibland också. Typ dystopi eller erotiska noveller.

ANTON: Skriver du ner detaljer om ditt sexliv i dagboken?

STINA: Ja

ANTON: Läser du inläggen sen?

STINA: Det har hänt att jag läst för att komma in i rätt stämning inför... Ja.

ANTON: Oj, du är så pass frisläppt när det kommer till sånt.

STINA: Jag vet hur jag tar hand om mig själv.

ANTON: Så varför ville du inte ligga med mig?

[Stina vänder sig bort]

ANTON: Det känns bara som att det är någonting jag missar i din berättelse om vad som hände igår. Det är någonting som inte hänger ihop.

STINA: Jag har sagt allt du behöver veta.

ANTON: När jag åker härifrån kommer jag att tänka på vad som har hänt om och om igen. Om det finns något mer som du kan berätta för mig om vad som har hänt så skulle det göra det lättare att hantera mina tankar så skulle jag verkligen uppskatta det.

[Stina sitter tyst.]

ANTON: Jag vill att du ska veta hur jävla ledsen jag är. Tro mig, jag kommer att straffa mig själv i år framöver.

[Anton går mot utgången]

STINA: Du kanske inte är den enda faktorn till att jag ändrade mig om att vilja ha sex med dig.

ANTON: Va menar du?

STINA: Om jag vill ha sex eller inte kan bero på fler saker än vad jag tycker om dig.

ANTON: som vadå?

STINA: Jag har en pojkvän.

ANTON: Jag visste inte.

STINA: Jag berättade inte det för dig igår.

ANTON: För att du ville ligga med mig igår. Men när vi kom tillbaka hit så började du tänka på honom och...

STINA: Hur ska jag berätta vad som hänt för honom?

ANTON: Han kommer att bli arg på mig.

STINA: Han kommer att bli arg på mig med. Jag bjöd hem dig. Jag bär en del av skulden.

ANTON: Om han tycker om dig så kommer han att bli arg på mig, tro mig jag vet. Han kommer att spela upp bilden av oss tillsammans i sitt huvud om och om igen. Om du säger att jag tvingade mig på dig så kommer han att förlåta dig.

STINA: Vi har bråkat mycket på sistone. Jag tror inte att han kommer tro mig. Jag hade också kunnat säga nej till dig lite tydligare. Jag borde definitivt inte ha hånglat med dig.

ANTON: Vill du att jag ska säga något till honom? Om jag kan få honom att slå mig så eller nåt kommer han glömma bort vad du gjorde fel.

STINA: Vad ska du säga? Du kommer ju inte ihåg någonting.

ANTON: Jag kan hitta på något. Jag vet hur det är när ens partner är otrogen. Jag kan definitivt hitta ett sätt att provocera honom.

STINA: Jag vill inte ljuga för min partner.

ANTON: Vill du vara ihop med honom?

STINA: Varför frågar du det?

ANTON: Vill du?

STINA: Jag vet inte.

ANTON: Vad är du osäker på?

STINA: Det har inte känts som att det finns någon kärlek kvar mellan oss längre. Du vet klyschan, vi har glidit ifrån varandra.

ANTON: Hur länge har du känt så.

STINA: Ett tag, ganska länge.

ANTON: Varför stannar du kvar med honom?

STINA: Vi har många gemensamma vänner. Att göra slut skulle vara som att splittra hela vänskapskretsen.

ANTON: Det här börjar likna din novell.

STINA: Menar du att du är servitören?

[Anton rycker på axlarna]

STINA: Novellen slutar med att bruden och servitören flyr in i solnedgången tillsammans. Är det det du vill att vi ska göra?

ANTON: Varför inte? Jag är fan lost i mitt kärleksliv just nu. Du är nog den sötaste och mest intressanta människa jag mött på flera år. Varför kan vi inte bara låta det här bli en riktig kärlekshistoria?

STINA: Problemet är att min i novell så våldtar inte servitören bruden.

ANTON: Så du har bestämt dig för att det var våldtäkt nu?

STINA: Enligt vad du sa.

ANTON: Jag ber verkligen om ursäkt för vad jag gjorde igår. Jag hoppas att du kan förlåta mig. Någon gång.

STINA: Jag kommer inte att gå till polisen. Du kan vara lugn. Du kan gå om du vill.

ANTON: Tror du att det är de jag är orolig för? Att det är därför jag har stannat kvar och pratat med dig?

STINA: Varför är du kvar?

ANTON: Jag mår piss för vad jag har gjort. Speciellt efter att jag lärt känna dig.

STINA: Du borde ångra vad du gjort oavsett om du känner mig eller inte.

ANTON: Ja, såklart. Jag har grävt mig själv en djup jävla grav. Hur ska jag berätta vad jag har gjort för min nästa flickvän? Eller för min syrra? eller mamma? Jag vet inte hur jag ska kunna leva med mig själv framöver.

STINA: Du kommer att hitta ett sätt.

ANTON: Jag kan inte se ett sätt att fortsätta just nu.

STINA: Glöm bort allt bara. Låtsas som att ingenting hände. Du kommer ju ändå inte ihåg vad som hände.

ANTON: Vill du att jag ska göra det?

STINA: Jag vill bara ta bort det senaste dygnet i mitt liv. Om du kan göra det, varför inte bara göra det?

ANTON: Nu kan jag ju inte göra det, du har ju sagt vad jag har gjort.

STINA: Hade du föredragit om jag ljög för dig om vad som hände?

ANTON: Jag hade nog gått runt och funderat över varför du var så jävla sur på mig.

STINA: Jag borde ha ljugit, jag försökte. Men jag är dålig på att ljuga.

ANTON: Det är bra att inte kunna ljuga. Då kan du inte lika lätt gå bakom ryggen på folk. Jag borde inte ha pressat dig så hårt att berätta vad som hade hänt. Du ville uppenbarligen inte berätta.

STINA: Jag vill bara glömma bort vad som har hänt. Radera gårdagskvällen från mitt minne. Ta bort alla bevis för vad som har hänt och fortsätta leva mitt liv som att ingenting har hänt.

ANTON: Om man glömmet bort vad som har hänt så kan man inte lära sig någonting.

STINA: Det betyder inte att alla upplevelser i livet är bra upplevelser. .

ANTON: Det som inte dödar, härdar.

STINA: Posttraumatisk stress känns inte som en sak som gör människor starkare.

ANTON: Men om du inte lär dig att eld gör ont kommer du att bränna handen tills den blir aska.

STINA: Vi måste leva med vad vi har gjort.

ANTON: Jag måste leva resten av mitt liv som en våldtäktsman.

STINA: Jag måste leva med att vara ett våldtäktsoffer. Som blev våldtagen efter att ha bjudit hem en främmande man trots att jag har en pojkvän.

ANTON: Kommer du någonsin att förlåta mig?

STINA: Jag vet inte. Det kommer att ta tid.

ANTON: Skulle du kunna tänka dig att bli ihop med en kille som gjort vad jag har gjort.

STINA: Om jag skulle tro att han verkligen hade ändrats. Att han hade lärt sig. Jag tror att jag skulle kunna acceptera det. Men det är klart att det är en varningssignal.

ANTON: Skulle du kunna tänka dig att dejta mig?

STINA: Nej, inte efter vad som har hänt.

ANTON: Jag vet att det är jag som har gjort fel här och jag att jag verkligen inte är ett offer i det här. Men jag kommer ändå behöva hjälp för att ändra mig.

STINA: Jag tänker inte låta mig själv bli ett offer heller och det ska verkligen inte du göra.

ANTON: Vad hade hänt om du också hade haft en blackout när vi kom hem hit igår kväll?

STINA: Då skulle det bara vara jag som gjort fel och du skulle vara offer.

ANTON: Vad menar du?

STINA: Jag bjöd hem dig utan att säga att jag har en pojkvän. Jag gick bakom ryggen på dig. Du började inte att göra fel förens vi kom hit.

ANTON: Vad kommer hända mellan dig och din kille nu?

STINA: Jag vet inte. Jag tror att det kommer att ta slut.

ANTON: På grund av det här?

STINA: Delvis.

ANTON: Vill du att det ska ta slut?

STINA: Jag vill bli förlåten av honom. Men jag vill inte fortsätta träffa honom.

ANTON: Jag var besatt av att få bekräftelse från mitt ex. Tiden innan det tog slut tänkte jag mer på vad hon kände för mig än vad jag kände för henne. Om han tycker om dig så kommer han att förlåta dig på en sekund.

STINA: Jag vill bara att han inte ska hata mig.

ANTON: Jag vill bara att du inte ska hata mig.

[stinas telefon ringer]

STINA: Ursäckta...

[Sina svarar]

STINA: Hej.

[Antons mobil ringer och han svarar]

ANTON: Tja.

STINA: Han är fortfarande kvar.

ANTON: Jag är fortfarande kvar.

STINA: Jag vet men jag kan inte bara köra ut honom.

ANTON: Ja, det är en tjej som bor här. Hon heter Stina.

STINA: Nej, jag klarar mig

ANTON: Ja, men det är lite mer komplicerat än så.

STINA: Vi började diskutera vad som hände.

ANTON: Jag gjorde någonting dumt.

STINA: Jag berättade samma som jag berättade för dig.

ANTON: Tydligt så ska jag ha tvingat mig på henne.

STINA: Han mår dåligt över det. Han säger att han inte kommer ihåg någonting.

ANTON: Vad ska jag göra?

STINA: Han vill få mig att må bättre.

ANTON: Jag vet, jag försöker bara göra situationen bättre på något sätt.

STINA: Vi har pratat om vad det här betyder.

ANTON: Jag försöker förstå vad som hände.

STINA: Han vill förstå vad han gjort för fel.

ANTON: Allt jag dumt gjorde, gjorde jag när jag var full. Jag måste sluta dricka alkohol helt.

STINA: Han lovade att sluta dricka.

ANTON: Varför skulle det vara omöjligt?

STINA: Nej, jag har inte drabbats av Stockholmssyndrom.

ANTON: Nej, jag har inte blivit kär i henne. Men jag gör ju uppenbarligen dumma saker när jag är full.

STINA: Jag har ju också gjort fel.

ANTON: Jo, det var hon som bjöd hem mig.

STINA: Jag berättade det för honom.

ANTON: Som grädde på moset har hon redan kille.

STINA: Jag vet inte vad jag ska säga till honom.

ANTON: Hur fan berättar man till sin partner att man blivit våldtagen?

STINA: Jag har sagt att jag inte ska gå till polisen.

ANTON: Oaktsam våldtäkt är också våldtäkt.

STINA: Hur skulle det göra saken bättre?

ANTON: Hon sa att hon inte skulle anmäla mig.

STINA: Men jag vill inte gå igenom en lång rättsprocess bara för att kanske möjligen lära honom en läxa.

ANTON: Jag kan ju inte erkänna något jag inte kommer ihåg.

STINA: Han säger att han aldrig varit med om något liknande tidigare. Och jag tror inte att han kommer att göra om det.

ANTON: Jag tror inte att hon skulle ljuga. Varför skulle hon göra det?

STINA: Jag vet inte, men han har inte gjort något dumt mot mig nu på morgonen.

ANTON: Vad ska jag säga? Hon verkar trovärdig.

STINA: Gör ingenting utan att prata med mig, lova det.

ANTON: Jag ringer upp dig när jag kommit hem.

STINA: Jag ringer dig igen när han gått.

BÅDA: Hej då.

[Båda stänger av mobilerna.]

ANTON: Vad händer nu?

STINA: "What doesn't kill you makes you stronger"

ANTON: Jag tror aldrig har känt mig så svag och ynkelig som jag känner mig just nu.

STINA: Men du lever fortfarande. Det gör jag med.

ANTON: Ville din kompis att du skulle anmäla mig till Polisen.

STINA: Ja. Trodde din kompis att jag ljög om vad som hänt?

ANTON: Ja.

STINA: Det är skönt att du tar vad du har gjort på allvar.

ANTON: Det är oförlåtligt vad jag har gjort, jag förstår det. Men jag kan inte bara försvinna från jorden. Även om jag önskar att jag kunde

STINA: Om du skulle ta livet av dig så skulle du göra det värre för mig. Jag skulle få sån jävla ångest även om det var du som gjorde fel.

ANTON: Jag ska inte göra det, jag vet bara inte vad mitt nästa steg är härifrån. Hur kommer det att vara att gå på nästa fest? Jag kommer att vara så jävla osäker nästa gång jag ska flirta med en tjej.

STINA: Det var inget fel på hur du flirtade, det som var fel var vad du gjorde sen.

ANTON: Jag funderar på vad jag ska ändra på för att inte göra samma fel igen. Hur tar jag initiativ till att ligga på ett bra sätt?

STINA: Fråga verbalt, varje gång. Försäkra dig om att den andra verkligen vill.

ANTON: Det låter ju enkelt. Men kommer jag verkligen att få ett ärligt svar? Jag tycker att tjejer nästan aldrig svarar rakt när det kommer till sånt. Det gör det svårt.

STINA: Det kan vara jobbigt att säga emot och svika någon med ett nej, speciellt om man inte känner den andra så bra.

ANTON: I så fall kan jag ju inte ens lita på ett ja. Jag måste kunna läsa hennes tankar.

STINA: Försöker du hitta ett sätt att rättfärdiga att inte fråga?

ANTON: Nej, men det blir en omöjlig position för den som frågar om man inte kan lita på svaret man får ändå. Då är det ju alltid bara den som tar initiativet som kan göra fel. Vllket man som kille alltid förväntas att göra. Det är inte konstigt i så fall att det alltid är killen som gör fel när det kommer till våldtäkt.

STINA: Vad försöker du säga? Är det mitt fel att jag blev våldtagen?

ANTON: Jag har gjort fel, det är ingen tvekan om den saken. Men det är alltid två personer som har sex, om båda två är så tydliga med vad man vill så är det lättare att undvika att det blir fel.

STINA: Men man har alltid rätt att ångra sig. Det måste finnas utrymme att göra fel.

ANTON: Ja, för båda.

STINA: Ja.

ANTON: Fan asså, jag tycker faktiskt att en av de jobbigaste sakerna med vad jag gjorde är att jag sumpade chansen att kunna vara med dig.

STINA: Ska du börja smickra mig nu? Trodde din kompis att du blivit kär i mig?

ANTON: Ja, det gjorde han

STINA: Har du det?

ANTON: Jag ska gå. Jag kommer inte att kontakta dig men om du vill så får du jättegärna kontakta mig om du vill prata eller följa upp det här på något sätt.

STINA: Jag har inte förlåtit dig. Inte ens nästan. Men det är bra att du försöker ändra dig.

ANTON: Jag ska försöka, det lovar jag.

STINA: Hej då.

ANTON: Hej då.

slut